

P6_TA(2006)0495

Tillämpning av den europeiska säkerhetsstrategin i samband med den europeiska säkerhets- och försvarspolitik (ESFP)

Europaparlamentets resolution om genomförandet av den europeiska säkerhetsstrategin inom ramen för ESFP (2006/2033(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av den europeiska säkerhetsstrategi (ESS) som antogs av Europeiska rådet den 12 december 2003,
- med beaktande av fördraget om upprättande av en konstitution för Europa, undertecknat i Rom den 29 oktober 2004,
- med beaktande av ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möten den 16-17 juni och den 15-16 december 2005, särskilt ordförandeskapets rapporter om ESFP,
- med beaktande av sin resolution av den 14 april 2005 om den europeiska säkerhetsstrategin¹,
- med beaktande av EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen, vilken antogs av rådet den 9 december 2003,
- med beaktande av rapporten från maj 2006 av den före detta kommissionsledamoten Michel Barnier om en europeisk räddningstjänststyrka (Europe Aid),
- med beaktande av slutsatserna från mötet för Europeiska försvarsbyråns styrelse i september 2005,
- med beaktande av sin resolution av den 2 februari 2006 om rådets årliga rapport till Europaparlamentet om de viktigaste aspekterna och de grundläggande vägvalen när det gäller GUSP, inbegripet de finansiella konsekvenserna för Europeiska unionens allmänna budget – 2004²,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A6-0366/2006), och av följande skäl:

Allmänna synpunkter

- A. ESS är en del av den övergripande gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (GUSP) och den europeiska säkerhets- och försvarspolitik (ESFP), där det är möjligt att använda

¹ EUT C 33 E, 9.2.2006, s. 580.

² *Antagna texter*, P6_TA(2006)0037.

alla EU:s politiska handlingsmöjligheter, inbegripet diplomatiska, ekonomiska och utvecklingspolitiska åtgärder.

- B. De opinionsmätningar som gjorts de senaste tio åren har visat att det finns ett starkt och konstant stöd från allmänheten eftersom mer än 60 procent av EU:s medborgare förordar en gemensam utrikespolitik för unionen och mer än 70 procent förordar en gemensam försvarspolitik för unionen. Andra opinionsundersökningar har vidare visat att det saknas stöd för att öka de militära utgifterna.
- C. Säkerheten och kampen mot spridningen av massförstörelsevapen och den internationella terrorismen anses vara en prioritering för EU. Det är nödvändigt med ett samlat svar och en gemensam strategi inom ramen för ESFP.
- D. Kontrollen av vapenexporten måste skärpas i Europeiska unionen internationellt.
 - 1. Europaparlamentet konstaterar att ESS från december 2003, som bygger på ett initiativ från det grekiska ordförandeskapet, innehåller en utmärkt analys av hoten mot den moderna världen och anger de grundläggande principerna för EU:s utrikespolitik. Parlamentet betonar dock att genomförandet av strategin måste övervakas regelbundet, så att det blir möjligt att reagera på den geopolitiska utvecklingen.
 - 2. Europaparlamentet stöder tanken bakom den europeiska säkerhetsstrategin, nämligen att internationell terrorism, spridning av massförstörelsevapen, regionala konflikter, statsupplösning och organiserad brottslighet idag utgör de främsta hoten mot Europeiska unionen och dess medborgare. Parlamentet betonar att ett strategiskt mål i samband med vidareutvecklingen av ESS måste vara att ta itu med den ökande globala konkurrensen om vatten- och energikällorna och naturkatastrofer och säkerheten vid unionens yttre gränser. Parlamentet är bekymrat över risken för nya kapprustningar på det globala och regionala planet och över den pågående spridningen av konventionella vapen.
 - 3. Europaparlamentet medger dock att kampen mot den internationella terrorismen inte uteslutande kan föras med militära medel och att förebyggandet och bekämpningen av terrorismen förutsätter en lång rad icke-militära åtgärder såsom underrättelseutbyte och polis- och domstolssamarbete, där det behövs ett fullgott samarbete mellan institutionerna och mellan de olika pelarna. Parlamentet medger också att det finns ett behov av att bygga upp demokratiska institutioner, infrastrukturer och ett civilt samhälle i sönderfallna eller sönderfallande stater. Parlamentet betonar att ett av Europeiska unionens främsta bidrag för att förebygga den internationella terrorismen är dess förmåga att effektivt bygga upp eller återuppbygga demokratiska institutioner, social och ekonomisk infrastruktur, goda styrelseformer och ett civilt samhälle och att framgångsrikt bekämpa rasism och främlingsfientlighet.
 - 4. Europaparlamentet påpekar att EU:s utrikes- och säkerhetspolitik bör ha som mål att skydda EU:s medborgare från dessa hot, att tillvarata EU:s rättmätiga intressen och att främja målen i Förenta nationernas stadga genom att få EU att uppträda som en globalt ansvarskännande aktör i insatserna för fred och demokrati i världen. Parlamentet ger sitt helhjärtade stöd till uppfattningen inom ESS om att det bästa sättet att uppnå dessa mål är att satsa på ett ”effektivt multilateralt system”, dvs. internationella institutioner och folkrättsliga bestämmelser.

5. Europaparlamentet vidhåller att EU måste utföra sina ESFP-uppgifter i första hand med civila och fredliga medel. Militära medel får bara användas om alla förhandlingsmöjligheter noggrant har prövats och uttömts. Vid genomförandet av dessa legitima uppgifter är det framför allt viktigt med full respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna för medborgarna inom och utanför EU:s gränser.
6. Europaparlamentet anser att de geopolitiska utmaningarna har ändrats väsentligt sedan ESS antogs 2003. Det är därför nödvändigt att strategin revideras senast 2008. Parlamentet anser att strategin bör revideras vart femte år och diskuteras i Europaparlamentet och i medlemsstaternas parlament.
7. Europaparlamentet påpekar att det är av yttersta vikt att det finns en effektiv samordning mellan de civila och militära inslagen i världssamfundets reaktion på en kris.
8. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att stödja den parlamentariska dimensionen av ESFP, där den institutionella och finansiella utvecklingen går hand i hand med en utökning av parlamentets kontrollbefogenheter. Parlamentet erinrar om att ansvaret för den parlamentariska kontrollen av ESFP delas mellan medlemsstaternas parlament och Europaparlamentet på grundval av deras respektive ansvarsområden enligt gällande fördrag och författningar.
9. Europaparlamentet stödjer initiativ som kan skapa närmare förbindelser och ett ökat informationsutbyte mellan medlemsstaternas parlament och Europaparlamentet i samband med frågor som rör ESFP, så att det blir möjligt med en mer strukturerad och regelbunden dialog mellan parlamenten.
10. Europaparlamentet betonar att EU måste ha möjlighet att lämna ett betydande bidrag för att kunna
 - a) försvara sig mot alla reella och otvetydiga säkerhetshot,
 - b) säkerställa fred och stabilitet, först och främst i det geografiska närområdet men även i andra delar av världen, i överensstämmelse med principerna i FN-stadgan,
 - c) genomföra humanitära insatser och räddningsaktioner,
 - d) förebygga och hantera konflikter och främja demokrati och respekten för de mänskliga rättigheterna,
 - e) främja regional och global nedrustning.
11. Europaparlamentet understryker att Nato, i händelse av ett militärt angrepp från ett tredjeland på EU:s territorium, fortfarande är garanten för unionens kollektiva försvar men att EU förväntas agera solidariskt och ge den angripna medlemsstaten allt det stöd som krävs, i enlighet med artikel 51 i FN-stadgan. Parlamentet välkomnar Natos ökade förmåga att spela en roll utanför de traditionella uppgiftsområdena. Parlamentet anser även att Nato utgör ett lämpligt forum för den transatlantiska dialogen om säkerhetsfrågor.
12. Europaparlamentet erkänner att kapaciteten hos medlemsstaternas väpnade styrkor och deras tillgänglighet för EU påverkas av att de flesta medlemsstaterna är medlemmar av både EU och Nato, och att en del av deras väpnade styrkor står till båda organisationernas

förfogande. Parlamentet begär därför att EU fortsätter sitt intensiva samarbete med Nato, särskilt när det gäller kapacitetsutveckling.

13. Europaparlamentet betonar det ”strategiska oberoende” som är en del av ESS, dvs. förmågan att inom strategins tillämpningsområde genomföra insatser oberoende av andra aktörer, vilket kräver driftskompatibilitet och en mer hållbar och tillförlitlig försörjningskedja med utgångspunkt i ömsesidigt stöd och bistånd. I detta sammanhang är det nödvändigt att undvika dubbelarbete och ett icke-optimalt utnyttjande av knappa resurser på europeisk nivå eller mellan medlemsstaterna. Parlamentet varnar för onödiga överlappningar mellan Natos och EU:s insatser och mellan EU-medlemsstaternas insatser.
14. Europaparlamentet anser att ESFP idag bara har tillgång till begränsade resurser för civila och militära insatser. Parlamentet begär därför att EU, för att öka sin trovärdighet som global aktör, först och främst koncentrerar sin kapacitet till sitt geografiska närområde, särskilt Balkan. Parlamentet förutser samtidigt att kapaciteten utvecklas ytterligare så att EU kan komma att bidra aktivt till konfliktlösning även i andra delar av världen, i enlighet med principerna i FN-stadgan.

Integrerat civilt-militärt samarbete

15. Europaparlamentet gläds åt att EU lägger vikt vid att stärka det civila och militära samarbetet när det gäller krishantering, och konstaterar att utvecklingen av möjligheterna till civil krishantering har utgjort ett framstående inslag som tillför ett mervärde inte bara till utvecklingen av ESFP utan även generellt till konfliktförebyggande insatser, humanitärt bistånd, återuppbyggnad efter konflikter och fredsskapande verksamhet. Parlamentet betonar vikten av att involvera specialiserade internationella och lokala frivilligorganisationer och deras nätverk. EU uppmanas med kraft att sträva efter att genomföra en konsekvent EU-politik för konfliktförebyggande i överensstämmelse med slutsatserna från Europeiska rådets möte i Göteborg den 15-16 juni 2001.
16. Europaparlamentet gläds åt de senaste ansträngningarna att, inom ramen för det civila övergripande målet för 2008, avhjälpa den tidigare bristen på insatser för att utveckla den civila kapaciteten. Parlamentet gläds vidare åt möjligheterna för den civila och militära cellen och operationsledningen att spela en viktig roll i samband med utvecklingen av EU:s strategi till ett integrerat civil-militärt samarbete och en integrerad civil-militär samordning. Parlamentet rekommenderar därför att den civila och militära cellen och operationsledningen uppgraderas till ett europeiskt högkvarter för genomförande av civil-militära insatser.
17. Europaparlamentet erkänner att avgörande operativ kapacitet inom satellitbaserade och luftburna spaningssystem, integrerade telekommunikationssystem och strategiska luft- och sjötransportfaciliteter är av avgörande betydelse för både civila och militära krishanteringsinsatser. Parlamentet uppmanar Europeiska försvarsbyrån att tillsammans med kommissionen inleda en integrerad forsknings- och utvecklingsprocess på områden där det medför en förstärkning av integrerade och samordnade civil-militära strategier, särskilt när det gäller satellitbaserade och luftburna spaningssystem och integrerade telekommunikationssystem.

Krishantering

18. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av det globala systemet för katastrofvarning och samordning, som finansieras av kommissionen i nära samarbete med FN. Detta system kommer att förbättra EU:s reaktionsförmåga avsevärt.
19. Europaparlamentet noterar arbetet i det centrum för hantering av hälsokrislägen som kommissionen inrättat. Parlamentet understryker detta centrums betydelse, inte bara för att det har tillgång till informations- och uppgiftssamlingar utan även för att det har möjlighet att utfärda varningar för pandemier och epidemier och hot genom biologiska och kemiska ämnen. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att skapa de nödvändiga förutsättningarna för att kommissionen skall kunna bli delaktig i samordningen av åtgärder vid hälsokriser och gränsöverskridande biologiska terrorattacker.
20. Europaparlamentet välkomnar kommissionens ansträngningar för att skapa ett gemenskapsförfarande för katastrofskydd, inbegripet vid allvarliga terrorattacker. Detta förfarande grundas i första hand på uppgifter i en databas som innehåller information om nationella resurser för hjälpinsatser. Denna databas skulle kunna bli ännu mer tidsbesparande och i ännu högre grad främja synergier om den övertog innehållet i den databas som inrättats av EU:s militärstab och som innehåller uppgifter om alla resurser som står till förfogande för krishantering. Rådet och kommissionen uppmanas därför att inleda de förhandlingar som behövs och vidta nödvändiga åtgärder för att möjliggöra ett sådant övertagande.
21. Europaparlamentet välkomnar rådets ansträngningar för att i ett katastrofläge garantera snabba och effektiva insatser för den mångfald av resurser som finns tillgängliga inom ESFP. I detta sammanhang betonar parlamentet att det är hög tid att täppa till luckorna på området för strategisk samordning av (luft-)transporter. Medlemsstaterna uppmanas därför att snarast möjligt tillhandahålla de ekonomiska medel som behövs för att lösa detta problem. Rådets uppmanas även att mycket allvarligt överväga förslagen i Michel Barniers ovannämnda rapport. Förutom att inrätta en europeisk räddningstjänststyrka pläderar man i rapporten för ett inrättande av ett europeiskt civilt säkerhetsråd, en integrerad europeisk strategi för att förebygga kriser, sammanslagning av befintliga nationella resurser och inrättande av europeiska konsulat som skall bistå EU-medborgarna i utlandet. Rådet och kommissionen uppmanas att samarbeta för att successivt genomföra dessa förslag.
22. Europaparlamentet anser att utvecklingen av ESFP bidragit till att det uppstått ”gråzoner” när det gäller rådets respektive kommissionens behörigheter vid genomförandet av uppdrag med huvudsakligen civil karaktär. Parlamentet förväntar sig att antagandet av stabilitetsinstrumentet kommer att skapa viss klarhet, utan att detta inverkar menligt på den flexibilitet i krishantering som hittills visats i praktiken.
23. Europaparlamentet välkomnar framstegen på området för det civila övergripande målet för 2008, särskilt utvecklingen av insatsplanerna för civila beredskapsteam och integrerade polisstyrkor. Det har också utvecklats expertkunskap för bekämpning av organiserad brottslighet och människohandel. Parlamentet välkomnar vidare att det inrättats en krisplattform vid kommissionen, som har föresatt sig att ytterligare påskynda inkörningsperioden för ESFP-uppdrag på plats. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att tillsammans samordna sina insatser, och föreslår därför att det inrättas ett gemensamt utbildningsprogram för all personal som arbetar med planering av uppdrag.

Försvar av det egna territoriet

24. Europaparlamentet påpekar att skyddet av det egna territoriet är den primära uppgiften för all säkerhetspolitik. Parlamentet konstaterar att de europeiska medborgarna först och främst förväntar sig av en europeisk säkerhets- och försvarspolitik att den i hög grad skall bidra till att trygga deras personliga säkerhet och respektera deras grundläggande mänskliga rättigheter.
25. Europaparlamentet påpekar att EU måste säkra sina yttre gränser, skydda sin livsviktiga infrastruktur, eliminera finansieringsnätverk för internationella terrorister och bekämpa organiserad brottslighet. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas i detta sammanhang att ta fram ett system med integrerad förvaltning av EU:s yttre gränser utan att detta medför en begränsning av de mänskliga och grundläggande rättigheterna och den humanitära rätten, särskilt när det gäller flyktingar och asylsökande.
26. Europaparlamentet påpekar att EU måste
 - säkra en fri tillförsel av leveranser till industrin och enskilda konsumenter, särskilt av kolväten, vilket kräver en skärpning av sjö- och luftfartssäkerheten och av säkerheten vid pipelines,
 - försvara sig mot IT-attacker som kan störa livsviktiga kommunikations-, finans- eller energisystem.

Snabba insatser på grundval av FN-stadgan

27. Europaparlamentet ställer sig bakom att ESS utgår från att EU med tanke på de nya hoten måste vara beredd att agera innan kriser bryter ut och tidigt förebygga konflikter och hot och i detta sammanhang förbehållslöst stöder sig på FN-stadgan, som är den grundläggande ramen för de internationella förbindelserna.

Uppföranderegler och utbildning

28. Europaparlamentet anser det vara mycket positivt att personalens uppförande i samband med samtliga insatser inom ESFP omfattas av en rad riktlinjer och allmänna uppföranderegler som fastställts i dokument. Parlamentet välkomnar dessa riktlinjer och regler eftersom de uppmuntrar till respekt för normer och regler i fråga om mänskliga rättigheter. Parlamentet vidhåller att det bör vara helt obligatoriskt att följa dessa regler och att befäl bör hållas ansvariga för sina underlydandes disciplin och uppförande även under extremt stressande krigsförhållanden. Parlamentet ser även positivt på insatserna för att könsspecifika aspekter i framtiden bättre skall komma till uttryck i politik, program och initiativ inom ESFP.
29. Europaparlamentet noterar rådets insatser för att vidareutveckla de riktade utbildningsprogrammen inom ESFP – på såväl strategisk som operationell nivå – för diplomatisk, militär och civil personal. Parlamentet förväntar sig att det skall bli möjligt för dess sakkunniga att delta i de här programmen. Parlamentet stöder tillvägagångssättet att införa miniminormer för utbildning av personal vid ESFP-uppdrag på plats, och uppmanar rådet att tillsammans med kommissionen och medlemsstaterna arbeta för en standardisering av utbildningsinsatserna på samtliga nivåer.

30. Europaparlamentet anser att soldater utsätts för onödig fara om befälsordningen, utrustningen eller beväpningen inte motsvarar kraven för insatsen. Det är därför särskilt viktigt att se till att de förband som står under EU:s befäl är ändamålsenligt utrustade.
31. Europaparlamentet anser inte att det är möjligt att effektivt använda den militära kapaciteten utan en kraftig förstärkning av Europas kapacitet för maktprojektion, inbegripet luft- och sjötransporter. Parlamentet erkänner i detta sammanhang de ansträngningar som olika länder har gjort för att öka sin luft- och sjötransportkapacitet samt planerna på att införskaffa fler hangarfartyg.
32. Europaparlamentet konstaterar att det vid multinationella insatser uppstår kostnadsökningar och effektivitetsminskningar på grund av att de deltagande förbandens utrustning och beväpning ser olika ut och ofta inte heller är kompatibla. Parlamentet anser därför att EU bör därför främja åtgärder för att harmonisera utrustningen och beväpningen i syfte att optimera resurserna och effektiviteten i de multinationella insatserna.

Underrättelseverksamhet

33. Europaparlamentet kritiserar det särskilt allvarliga förhållandet att de stridsgrupper som just nu byggs upp inte har lika tillgång till spaning från luften eller rymden, och beklagar att alla medlemsstater inte har gemensam tillgång till resultaten från de nationella satellitspaningssystemen Helios, SAR-Lupe och Cosmo-Skymed.
34. För att råda bot på dessa brister
 - a) begär Europaparlamentet med eftertryck att de stridsgrupper som byggs upp får gemensam eller åtminstone kompatibel underrättelse- eller telekommunikationsutrustning,
 - b) begär Europaparlamentet att nästa generation av satellitspaningssystemen integreras i ett europeiskt system vars resultat bör vara tillgängligt för militären, polisen och räddningstjänsten genom användning av satellitcentrumet i Torrejón.
35. Europaparlamentet påpekar att Nato för närvarande utvecklar det flygstödda spaningssystemet AGS (luftburen markövervakning) som ett komplement till de nationella system som redan finns eller som nu byggs upp. Parlamentet insisterar på att detta system görs tillgängligt för alla EU:s medlemsstater, särskilt när det gäller EU:s stridsgrupper.
36. Europaparlamentet anser att det på telekommunikationsområdet är nödvändigt att utveckla en gemensam befälsordning för multinationella förband. Parlamentet är därför av uppfattningen att militärens, polisens och räddningstjänstens utrustning bör uppfylla samma tekniska normer, vilket är fallet i till exempel Finland.

Gränsbevakning

37. Europaparlamentet betonar vikten av att öka EU:s kollektiva förmåga att skydda sina yttre gränser. Parlamentet är fortsatt särskilt oroat över gränsbevakningsutrustningens inkompatibilitet och kvalitet, och understryker behovet av ny teknik för att avhjälpa denna situation.

Transport

38. Europaparlamentet anser att transporter, och framför allt de strategiska transporter, är mycket bristfälliga i samband med EU:s krishanteringsinsatser, och att det därför skulle vara mycket intressant med ett europeiskt autonomt system som ger tillgång till konventionella civila multimodala transporter, bygger på en integrerad civil-militär strategi och säkrar stordriftsfördelar för alla de europeiska aktörerna i samband med krishantering för både ESFP och katastrofbiståndsinsatser.

Svaga punkter i beslutsförfarandet inom ESFP

39. Europaparlamentet anser att det politiska beslutsförfarande som föregår beslutet om ett ESFP-uppdrag uppvisar en rad svaga punkter, vilket blev uppenbart i samband med uppdraget i Demokratiska republiken Kongo. Rådet uppmanas därför att se över de olika etapperna i detta förfarande och att vid behov vidta åtgärder för att avlägsna de svaga punkterna. I detta sammanhang påminns rådet, och särskilt kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik, om sin skyldighet att samråda med parlamentet.
40. Europaparlamentet bekräftar sitt krav på obegränsad delaktighet och sin rätt att varje år i förväg höras om aktuella aspekter och valmöjligheter inom GUSP, i enlighet med de gällande fördragen. Rådet uppmanas med eftertryck att tillämpa en mycket öppnare och insynsvänligare informationspolitik gentemot parlamentet på områdena för GUSP och ESFP. Parlamentet kritiserar i detta sammanhang det nuvarande förfarandet för parlamentets tillgång till rådets ”sekretessbelagda handlingar”, som i de flesta fall innehåller enbart mycket allmänt hållen information.
41. Europaparlamentet vidhåller att inga militära uppdrag där EU är inblandat bör inledas innan Europaparlamentet på lämpligt sätt har informerats och hört.
42. Europaparlamentet begär att utgifter för militär utrustning och beväpning tas med i budgetar som underställs parlamentarisk kontroll. Parallella budgetar och mekanismer som inte kan kontrolleras effektivt av vare sig de nationella parlamenten eller Europaparlamentet bör därför undvikas.
43. Europaparlamentet konstaterar att det i Europeiska unionens budget finns olika budgetposter med säkerhetsaspekter, såsom budgetanslagen för krishantering, skydd av de yttre gränserna och den livsviktiga infrastrukturen, säkerhetsforskning och förverkligande av Galileo-programmet och programmet om global övervakning för miljö och säkerhet (GMES).
44. Europaparlamentet begär med kraft framför allt att budgetanslagen till krishanteringsinsatser, säkerheten vid de yttre gränserna, säkerhetsforskning och Galileo bör ökas ytterligare. Säkerhetsforskningen bör på lång sikt anpassas till de finansieringsbehov som konstaterats av högnivågruppen för säkerhetsforskning.
45. Europaparlamentet begär också att militära krishanteringsinsatser skall finansieras ur EU:s budget och att ytterligare EU-medel för detta ändamål skall göras tillgängliga av medlemsstaterna.
46. Europaparlamentet kritiserar det faktum att man, på grund av Athenamekanismen och andra särskilda mekanismer som finansieras av medlemsstaterna eller till och med av Europeiska utvecklingsfonden, inte har möjlighet att utöva någon budgetkontroll av militära ESFP-insatser. Parlamentet påpekar att det också finns ett behov av öppenhet

inom de civil-militära insatser (såsom polisuppdrag) som faller inom gråzonen mellan specialarrangemang och finansiering av GUSP-budgeten.

47. Europaparlamentet efterlyser därför en ny budgetmetod för att öka öppenheten när det gäller ESFP-utgifter och för att stödja utvecklingen av de militära och civila resurser som behövs för att uppnå målen för ESS:
 - a) I en startfas, som bör ta sin början 2007 och inte vara längre än två år, bör rådet utarbeta ett budgetdokument som speglar de åtaganden som medlemsstaterna gjort för att fullfölja det civila övergripande målet för 2008 och det militära övergripande målet för 2010 på grundval av befintliga kataloger (behovskatalogen, styrkekatalogen och framstegskatalogen).
 - b) I en andra fas bör medlemsstaterna förbinda sig till ESFP genom en virtuell ”budget” i vilken de för flera år i taget skulle anslå medel för att finansiera den utrustning och personal som behövs för ESFP-insatser. Dokumentet är visserligen inte juridiskt bindande men skulle likväl bli politiskt viktigt som en text vid sidan av EU -budgeten och skulle ange hur mycket pengar medlemsstaterna är beredda att lägga ned på ESFP. Dokumentet bör underlätta ”fördelningen av bördorna” mellan medlemsstaterna genom att säkerställa en större öppenhet när det gäller militära utgifter och bör årligen debatteras gemensamt av Europaparlamentet och medlemsstaternas parlament.
 - c) Slutgiltiga beslut om rationaliseringen av GUSP- och ESFP-budgetarna, inklusive redovisningen av nationella utgifter på EU-nivå vad gäller säkerhets- och försvarsdimensionen, bör utgöra en del av unionens reviderade finansiella system för 2008-2009.

Europeisk marknad för försvarsutrustning och forskningssamverkan

48. Europaparlamentet betonar att ESS förutsätter en stark och oberoende europeisk försvarsindustri och en oberoende forsknings- och utvecklingskapacitet på teknikområdet som på ett tillfredsställande sätt kan skydda EU:s och medlemsstaternas grundläggande säkerhetsintressen. Parlamentet drar slutsatsen av den offentliga debatten att man för att främja den europeiska försvarsindustrins konkurrenskraft och utveckla en oberoende industriell bas som säkerställer den nödvändiga försvarsförmågan måste anta inre marknadsregler för försvarsrelaterade produkter som anpassas efter de särdrag som kännetecknar denna sektor. Parlamentet understryker att dessa regler måste främja industrisamarbetet och handeln inom gemenskapen. Parlamentet påminner om att undantagsbestämmelsen i artikel 296 i EG-fördraget inte påverkar gemenskapsinstitutionernas skyldighet att lagstifta om utvecklingen av den inre marknaden för försvarsrelaterade produkter och tjänster, förutsatt att denna lagstiftning tillvaratar medlemsstaternas och EU:s grundläggande säkerhetsintressen. Parlamentet anser att det är nödvändigt att en hög skyddsnivå uppnås.
49. Europaparlamentet ser därför fram emot att kommissionen lägger fram ett tolkningsmeddelande om tillämpningen av artikel 296 och ett förslag till särdirektiv om försvarsupphandlingar och att det införs ett bindande rättsligt instrument som syftar till att göra det lättare att leverera försvarsrelaterade produkter inom gemenskapen genom att införa ett förenklat system i stället för de nuvarande nationella exportlicenserna. Parlamentet anser att detta system bör skydda EU:s och medlemsstaternas grundläggande

säkerhetsintressen genom att fastställa principerna för en europeisk exportpolitik på grundval av EU:s uppförandekod för vapenexport.

50. Europaparlamentet erinrar om att regler såsom artikel XXIII i WTO-avtalet om offentlig upphandling inbegriper ett erkännande av möjligheten att skydda grundläggande säkerhetsintressen i samband med försvarsupphandlingar. För att se till att EU:s och medlemsstaternas ovannämnda intressen skyddas bör de gemensamma regler som antas ge företräde åt försvarsrelaterade produkter av europeiskt ursprung i förhållande till dem som har sitt ursprung i tredjeländer. Parlamentet anser det också angeläget att reglerna ger full verkan åt ömsesidighetsprincipen i handelsförbindelserna och främjar användning av teknik som skyddas av europeisk industriell äganderätt.
51. Parlamentet välkomnar Europeiska försvarsbyråns uppförandekod om försvarsupphandlingar, och uppmanar alla medlemsstater att ansluta sig till den. Parlamentet understryker att tillämpningen av komparationer och principen om ”juste retour” bör överges. Vidare är det nödvändigt att stärka Europeiska försvarsbyråns arbete när det gäller ESFP.
52. Europaparlamentet erkänner betydelsen av forskningssamverkan för den europeiska industrins konkurrenskraft. Parlamentet begär därför att kommissionens och Europeiska försvarsbyråns insatser i större utsträckning skall komplettera varandra genom en effektivare dialog om civil forskning och säkerhets- och försvarsrelaterad forskning i Europa. Parlamentet betonar att EU bör ha som mål att tillhandahålla teknik med två eller flera användningsområden och flera olika funktioner och att överbrygga klyftan mellan forskning för civil tillämpning och forskning för militära ändamål. Med tanke på att denna sektor, i jämförelse med andra forskningsområden, kännetecknas av många olika företagsstrukturer måste man ändra definitionen av små och medelstora företag inom den europeiska säkerhetsforskningen.
53. Europaparlamentet begär att uppförandekoden från 1998 om vapenexport blir juridiskt bindande och att den effektivt tillämpas och genomförs i alla medlemsstater. Beslutet om vilka mottagarländer som uppfyller uppförandekodens villkor bör fattas gemensamt.

Massförstörelsevapen/Iran

54. Europaparlamentet är medvetet om att ansträngningarna för att få Iran att avstå från att framställa anrikat uran för militära ändamål kan vara lönlösa. Det gemensamma förhandlingserbjudandet från EU-3, Förenta staterna, Ryssland och Kina är emellertid den mest lovande vägen. Parlamentet välkomnar det multilaterala agerande som ligger till grund för detta erbjudande. Parlamentet beklagar att förhandlingarna mellan å ena sidan EU:s höge representant och EU-3 och å andra sidan Iran hittills inte har lett fram till önskat resultat. Parlamentet godtar därför att frågan tas upp i FN:s säkerhetsråd. Parlamentet understryker att förhandlingarna när som helst kan återupptas under förutsättning att det kommer signaler från Iran om att de kan bli framgångsrika. Parlamentet skulle välkomna att Förenta staterna ansluter sig till dessa förhandlingar med Iran.

På väg mot en säkerhets- och försvarsunion

55. Europaparlamentet påpekar att EU också är på väg att utvecklas till en säkerhets- och försvarsunion som omfattar extern säkerhet såväl som olika aspekter av intern säkerhet,

bekämpning av alla former av terrorism och hantering av naturkatastrofer och som innehåller följande inslag:

- a) Ett åtagande från medlemsstaterna att skapa förmåga att
 - inom 60 dagar sätta in 60 000 soldater och låta dem vara utstationerade i ett år för fredsbevarande och fredsskapande åtgärder, i överensstämmelse med beslutet vid Europeiska rådets möte i Helsingfors, och att bygga upp 13 stridsgrupper som kan sättas in med kort varsel, varav två ständigt skall hållas i beredskap från och med 2007,
 - utveckla en civil krishanteringsförmåga när det gäller polisåtgärder, rättssäkerhet, civil förvaltning och civilt skydd, i överensstämmelse med beslutet vid Europeiska rådets möte den 19-20 juni 2000 i Santa Maria de Feira.
- b) En europeisk befälsordning som utgörs av en kommitté för utrikes- och säkerhetspolitik, en militär kommitté, en militärstab (allt detta har varit i drift sedan 2001) och en civil-militär cell med en begynnande operationsledning.
- c) Europeiska gendarmeristyrkan, som har sitt högkvarter i Vicenza och som bör användas till det framtida polisuppdraget i Kosovo.
- d) Europeiska försvarsbyrån, som föreslogs av Europeiska rådet och som varit i drift sedan 2004.
- e) Europol och den europeiska arresteringsordern.
- f) Gemensamma regler för anskaffande av vapen och vapenexport.
- g) Europeisk säkerhetsforskning som separat tematisk prioritering inom ramen för det sjunde ramprogrammet för forskning.

56. Europaparlamentet anser att denna process bör stärkas med hjälp av följande inslag:

- a) Inrättande av en inre marknad på försvarsområdet som ett sätt att skapa en fullt integrerad europeisk försvarsteknologisk bas i överensstämmelse med principerna om ömsesidigt beroende och specialisering bland EU:s medlemsstater.
- b) Ett gemensamt system för satellitspaning och luftburen markövervakning och gemensamma telekommunikationsstandarder, som skall ställas till militärens, polisens och räddningstjänstens förfogande.
- c) Inrättande av en europeisk permanent Medelhavsflotta, inklusive kustbevakning, för att markera Europas närvaro och stärka EU:s krishanteringspotential i denna region, som är synnerligen viktig för unionens säkerhetsintressen.
- d) En europeisk budget som inte bara täcker de civila säkerhetsaspekterna utan även de militära.
- e) En vice utrikesminister för EU med ansvar för säkerhets- och försvarspolitiken.

- f) Tätare möten mellan EU:s försvarsministrar.
- g) En europeisk räddningstjänststyrka, i överensstämmelse med förslaget i Michel Barniers ovannämnda rapport, samt en europeisk civil fredskår och fredsbyggande partnerskap.
- h) En tillgänglig europeisk kapacitet för luft- och sjötransporter i samband med katastrofhjälp, räddningsinsatser och försvarsinsatser (multimodala transporter som kombinerar de mest ändamålsenliga medlen).
- i) En lämplig parlamentarisk kontroll genom medlemsstaternas parlament och Europaparlamentet.

57. Europaparlamentet betonar vikten av fördraget om upprättande av en konstitution för Europa, vilket kommer att ge upphov till stora framsteg på vägen mot en säkerhets- och försvarsunion, särskilt genom

- a) inrättandet av posten som europeisk utrikesminister, som samtidigt kommer att vara vice ordförande för kommissionen,
- b) införandet av solidaritetsklausulen, som skall tillämpas i de fall då en medlemsstat råkar ut för en terrorattack, en naturkatastrof eller en katastrof som förorsakats av människan,
- c) införandet av en klausul om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaterna vid väpnade angrepp mot en medlemsstats territorium.

o

o o

58. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament och till FN:s, Natos, OSSE:s och Europarådets generalsekreterare.